

31. Interpelácia poslankyne Národnej rady Slovenskej republiky J. Žitňanskej na ministra práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky J. Richtera podaná 17. februára 2014 vo veci prístupu k žiadateľom o prácu na úrade práce

NÁRODNÁ RADA
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Jana Žitňanská
poslankyňa

SEKRETARIÁT PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY		
Dátum zaseidovania: 17-02-2014		
Číslo spisu: PRED-126/2014		
Listy: 11-	Prílohy: 3/7	
RZ	ZH	LU

Bratislava, 12. 2. 2014

VEC

Interpelácia na ministra práce sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jána Richtera.

Vážený pán predseda Národnej rady Slovenskej republiky,

V prílohe Vám zasielam Interpeláciu na ministra práce sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jána Richtera vo veci prístupu zamestnancov Úradov práce k žiadateľom o prácu.

S úctou,

Vážený pán
Pavol Paška
predseda NR SR
Národná rada
Nám. A. Dubčeka 1
812 80 Bratislava

Jana Žitňanská
Národná rada Slovenskej republiky
Poslankyňa

SEKRETARIÁT PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY		
Dátum zaevidovania: 17-02-2014		
Číslo opisu: PRED-126/2014		
Listy: 4/-	Prílohy: 3/7	
RZ	ZH	LU

Bratislava, 12. 2. 2014

Vážený pán minister,

v súlade s článkom 80 Ústavy Slovenskej republiky a § 129 zákona o rokovacom poriadku si Vám dovoľujem podať nasledovnú interpeláciu.

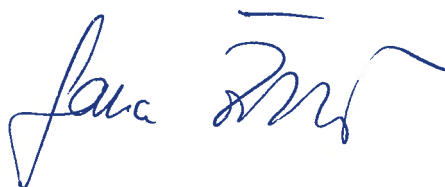
Pred niekoľkými dňami bol medializovaný prípad neprofesionálneho postupu zamestnancov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny na Vazovovej ul., v Bratislave. Podľa publikovaných informácií v internetovej miestnosti úradu práce prišlo k incidentu medzi klientami a personálom. Personál mal klientov ponižovať, vysmievať sa a nápravu podľa zúčastnených neurobila ani zodpovedná vedúca. Celú situáciu opísala v blogu pani Lauková, ktorá bola účastníčkou tejto udalosti. Kauze sa venoval aj denník Sme (oba dokumenty v prílohe). Podľa vyjadrení riaditeľky úradu Jarmily Boháčovej v internetovej miestnosti nepracujú klasickí úradníci, ale mladí nezamestnaní absolventi, ktorí poberajú štátny príspevok vo výške 128,75 eura za to, že takto 4 hodiny denne nadobúdajú pracovné návyky. Ako ďalej pre denník Sme uviedla, ich úlohou je zapisovať klientov a dohliadať, aby tam nerobili neporiadok. Pomáhať nezamestnaným nie sú povinní, hoci to podľa riaditeľky robievajú.

Vážený pán minister. Verím, že Vám nemusím opisovať, v akej ťažkej životnej situácii sa nezamestnaní nachádzajú. Strata zamestnania nie je len vážnou ekonomickou otázkou pre jednotlivca ale aj ťažkou skúškou na jeho psychiku a dôstojnosť. Mnohí nezamestnaní nie sú schopní si prácu nájsť sami a je kľúčové, aby v im takomto prípade pomohol štát prostredníctvom svojich úradníkov. Pomocná ruka, empatia zo strany pracovníkov úradov práce by mali byť tým minimom, ktoré sa klientom dostane. Je neakceptovateľné, aby hoci aj "nezamestnaní absolventi, ktorí poberajú štátny príspevok vo výške 128,75 eura za to, že takto 4 hodiny denne nadobúdajú pracovné návyky" sa správali voči klientom povýšenecky, zosmiešňovali ich či ponižovali.

V tejto súvislosti si Vám preto ako vecne príslušnému ministrovi dovoľujem položiť nasledovné otázky:

1. Aké osobnostné a profesionálne kritéria musia spĺňať pracovníci na pozíciach určených pre kontakt s verejnosťou - nezamestnanými, ktoré sa vyznačujú vyššími nárokmi na empatiu a odolnosť voči stresu?
2. Aké pracovné povinnosti vyplývajú pracovníkom úradov práce vo vzťahu k žiadateľovi o prácu v internetovej miestnosti? S akou škálou problémov a otázok sa žiadatelia o prácu môžu na personál úradu obrátiť?
3. Ak je pravda, že v internetovej miestnosti pracujú mladí nezamestnaní a majú tu nadobúdať pracovné návyky, je zarážajúce, že ich pracovná náplň má pozostávať len zo zapisovania a kontroly poriadku. Je podľa Vás takáto pracovná náplň postačujúca na takomto mieste? Aké pracovné zručnosti získajú podľa Vás touto praxou?
4. Považujete Vy, ako minister práce sociálnych vecí a rodiny toto správanie pracovníkov k uchádzačom o prácu za štandardné? Ak nie, aké kroky hodláte uskutočniť, aby sa v budúcnosti zabránilo podobným prejavom správania sa zo strany štátom platených úradníkov a pracovníkov?
5. Vykonáte kontrolu na spomínanom úrade práce a prešetrite okolnosti opísané v oboch článkoch? Vyvodíte zodpovednosť voči konkrétnym pracovníkom, resp. ich nadriadeným osobám, ktorí v danom prípade zlyhali?

S úctou

Na úrade práce mali ponižovať nezamestnaných

Personál nás ponižoval, napísala v blogu Monika. Riaditeľka oponuje, že bola agresívna.

BRATISLAVA. Keď 30. januára na bratislavský Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny na Vazovovej ulici prišla 43-ročná Monika, aby si v internetovej miestnosti pozrela pracovné ponuky, zo správania sa personálu ostala v šoku.

Zážitok opísala na blogu Sme.

Klientka: Personál robí hanbu

V miestnosti sedel pán, ktorý chcel e-mailom poslať svoj životopis. Mal ho však zriadený na sociálnej sieti, ktorej stránku úrad blokuje. O radu, ako si založiť nový, preto ako počítačovo nezručný poprosil personál. Ten ho mal vysmiať.

„Dotyční sa mu hurónsky rehotali,“ vraví Monika. „Ešte pred dvomi mesiacmi pritom na ich mieste pracovali slušní a empatickí ľudia, ktorí nemali problém pomôcť a poradiť. Dobré skúsenosti mám aj so sprostredkovateľkami práce. Personál v internetovej miestnosti však ostatným robí iba hanbu.“

Monika podľa svojich slov dotyčných upozornila, že by bolo vhodné človeku pomôcť, nie sa mu posmievať.

„Začali sa však rehotať aj mne. Keď sa ich arogancia stupňovala, zvýšila som hlas a vypýtala si ich mená aj s menom vedúcej. Odmietli ich poskytnúť.“

Vybrala sa preto za členom SBS, ktorého už síce nahnevaná, ale stále slušne poprosila o telefónny zoznam. Odpoveďou jej malo byť slovo „hovno“.

Člen SBS Jindrich Hoffmann, ktorý mal vtedy službu, to vylučuje. „Nie je to pravda. S tou pani som prehodil päť slov. Telefónny zoznam som jej nedal, lebo nie je určený pre verejnosť. Sú v ňom totiž zapísané čísla všetkých zamestnancov.“

Monika sa po incidente so strážnikom vrátila do internetovej miestnosti, „kde už bola aj nadriadená dotyčných. Obvinila ma, že sa za svoje správanie môžem hanbiť.

Potom odišla. Nešťastnému pánovi som nakoniec pomohla vytvoriť nový e-mail sama a pred odchodom sme si vymenili kontakty.“

autor: Karol Sudor

Šéfka úradu práce: Keby sa pani správala normálne, dopadlo by to inak

Šéfka: Vulgárna bola klientka

Inak vníma celú situáciu riaditeľka úradu Jarmila Boháčová. Vysvetlila, že v internetovej miestnosti nepracujú klasickí úradníci, ale mladí nezamestnaní absolventi, ktorí poberajú štátny príspevok vo výške 128,75 eura za to, že takto 4 hodiny denne nadobúdajú pracovné návyky. „Ich úlohou je zapisovať klientov a dohliadať, aby tam nerobili neporiadok.“

Pomáhať nezamestnaným nie sú povinní, hoci to podľa riaditeľky robievajú. Pozrela si aj kamerový záznam, „žiaľ, je bez zvuku a v nízkej kvalite, preto je všetko v rovine tvrdenia proti tvrdeniu.“ Absolventi pred ňou nevhodné správanie popreli.

Potvrdil ho však 33-ročný Daniel, ktorý mal byť terčom ich posmechu. Na úrad si chodí hľadať prácu, lebo doma nemá internet. „To bolo strašné, ako nepríčetne sa nám posmievali. Cítil som sa ako najpodradnejší na svete.“

Boháčová však vidí problém v Monike. Konflikt vraj odštartoval tým, že ju dozor upozornil, aby v internetovej miestnosti nejedla. „Pri príchode som síce v ruke mala nedojedený rožok, ale to s tým nemalo nič spoločné, je to klamstvo. Išlo o to, ako sa správali k tomu pánovi,“ namieta Monika.

Podľa Boháčovej tiež mala personálu nadávať do idiotov a debilov, „vybrané slová schytali aj zamestnanci, ktorí na jej krik vyšli z kancelárií.“ Moniku tieto slová pobavili. „Nikoho som neurážala. Samozrejme, že som zvýšila hlas, keď som videla, ako sa správajú, vulgárna som však nebola. Dávala som si na to pozor, lebo som to chcela posunúť ďalej. Ak som naozaj bola bezprizorná, mali zavolať poriadkovú službu. Koniec koncov, bola som to ja, kto odkázal na kamerové záznamy. Urobila by som to, keby dokazovali moje nevhodné správanie?“

Že sa Monika nesprávala vulgárne, potvrdzuje aj Daniel. „Vôbec nie, nadávali oni jej.“ Pri incidente s členom SBS nebol, takže ho nevie posúdiť.

Videozáznam sme si vyžiadali aj my. Riaditeľka totiž tvrdí, že podľa reči tela sa na ňom dá odčítať Monikino bojové správanie. Vraj by nám ho rada poskytla, ale nedovoľuje to zákon, musela by mať súhlas všetkých, čo na ňom sú. „To si však neviem predstaviť, keďže na zázname je viac osôb.“

Priznáva však, že bez zvuku sa skutočný priebeh udalostí posudzuje ťažko a rada by sa s Monikou osobne stretla, aby počula jej názor. Tá s tým súhlasila, stretnutie je naplánované na piatok. Boháčová tiež prisľúbila, že hoci opis situácie klientkou „nezodpovedá skutočnosti, absolventi budú preradení na inú prácu.“

štvrtok 6. 2. 2014 15:42 | Karol Sudor

© 2014 Petit Press. Autorské práva sú vyhradené a vykonáva ich vydavateľ.

Spravodajská licencia vyhradená.

Čítajte viac: <http://www.sme.sk/c/7093271/na-urade-prace-vraj-ponizovali-nezamestnanych.html#ixzz2tHxotmS3>

Pozrite sa, čo si dovoľujú ku klientom na úrade práce

Úrad práce Vazovova, štvrtok doobeda. Nie je síce stránkový deň, ale funguje tu tzv. internetová miestnosť, ktorá by mala pomáhať nešťastníkom hľadať zamestnanie. Nie je síce celkom jasné, ako je možné v priebehu pridelených 20 minút nakopnúť časostroj, prelúskat' voľné miesta, vybrať si z nich, spísať motivačné listy a oboslať inzerentov, nuž ale aspoň zlomok z toho sa dnes hádam podarí.

Na troch klientov v miestnosti pripadajú traja zamestnanci (jeden z nich sa nudí za podateľňou, hrá na mobile hry, avšak živo sa zapája do celkového diania - najmä vtipkovaním s kolegami cez pultíky).

Prichádza mladý muž. Chce poslať životopis z azetu. Dost' dlho to trvá, než pochopí, že sociálna sieť je tu zablokovaná. Prepadá očividnej panike. Také nádejné miesto! Nakoniec odovzdane prijíma od života alternatívu. Založiť si gmail. Mladý muž očividne nezvláda situáciu. Nie je celkom počítačovo zdatný a aj celkovo ako keby z druhu neprebudených. Stále sa chodí niečo pýtať, čím vyvoláva u zamestnancov salvy smiechu. Vždy keď Neprebudený narazí na ďalšiu prekážku, s ktorou sa na nich dôverčivo obracia, odpinkajú ho, načo sa na seba spiklenecky pozrú a chichocú ako o život. Tak, aby to bolo počuť.

Nuž treba ísť konečne s pravdou von - v tejto stanici Zúfalstvo sedím aj ja. Ešte však stále nie dost' zlomená. Ako keby ma neznáma sila natiahla na kľúčik, automaticky tasím obranné tykadlá. Už v škôlke som bývala spravodlivá a na pieskovisku robila poriadky s chytrákmi, čo vymieňali svoje polámané formičky za cudzie a onakvejšie.

Mladíkom zreteľne pripomeniem, že takéto správanie je nevhodné, pripomínam, že by sa patrilo dotyčnému skôr pomôcť ako sa na situácii zabávať. Keďže zjavne nepochopia a sama sa stávam adeptom na ďalšiu komickú postavičku, zvyšujem požiadavky a žiadam mená. Mená neprezradia, načo mi sú. Žiadam si nadriadenú. Nadriadenú nezavolajú. Odchádzam do vestibulu za SBS s menovkou Jindrich a žiadam telefónny zoznam. Na otázku „Prosím si telefónny zoznam.“ odpovedá Jindrich šokujúcim: Hovno!", čím sa mu prefíkane podarilo odrovnať ma, pretože ma podchvíľou naozaj žiaden protiargument nenapadol.

Vraciam sa na miesto činu. Medzitým tamtamy vedúcej zrejme priniesli informáciu o nepokojoch v radách klientov. Celkom som sa potešila, že kompetentnej osobe opíšem, ako sa jej podriadení správajú, požiadam o nápravu a hádam bude mať ich klient dnes aj konto založené. Praktici už však zrejme tušia, že pokáraná budem nakoniec ja. A veruže tak aj bolo. Vraj v onej miestnosti sa nezvyšuje hlas a mám sa celkovo hanbiť.

A ako to bolo d'alej? Svoje veci som si nevybavila. Neprebudenému som konto pomohla založiť. Povyhrážala som sa kol dokola medializáciou a sťažnosťami, načo sa strhla ďalšia hurónska salva smiechu.

Či sa mi to všetko náhodou nesnívalo? Veruže nie. Všetko toto je pravda pravdúca a áno, aj tá odpoveď pána SBS Jindricha. Kto neverí, nech si vyžiada kamerový záznam zo štvrtkového doobedia v posledný januárový týždeň na Úrade práce na Vazovovej ulici v Bratislave.

Účinkujeme v ňom: ja (v hlavnej roli), Neprebudený, zamestnanci ÚPSVaR, vedúca oddelenia, SBS Jindrich, komparz v podobe dvoch ďalších klientov a jedného prekvapeného návštevníka podateľne. (To keď som okolie informovala, čo som vybavila u Jindru).

A s Neprebudeným som si vymenila telefónne čísla. Slúbil, že keď bude treba, dosvedčí. No takže - prvý pokus je hotový. Je to teraz tak trochu aj na vás, či dokážeme spolu vytvoriť dostatočný tlak na to, aby sa štátni zamestnanci takto nesprávali k bezbranným a nešťastným ľuďom. Lebo podľa mňa sa stalo niečo - vážne.

autorka: M. L. (celé meno a adresa v redakcii)

Prvý pokus, utorok 4. februára 2014 19:07